

økonomiske. I dag udviskes grænserne mellem den hårde og den bløde sikkerhedspolitik, og vi ser et tættere samspil mellem de to organisationer.

Det signal, Frankrig og Storbritannien har givet, er, at europæisk sikkerheds- og forsvarspolitik skal gennemføres i en proces mellem EU og NATO. I den fransk-britiske erklæring om europæisk sikkerheds- og forsvarspolitik fra december 1998 efterlyses en stærkere fælles udenrigspolitik i EU, herunder en ramme for udviklingen af det forsvarspolitiske samarbejde. Det siges også, at EU har behov for militære midler for at være i stand til at handle.

Der er flere elementer i erklæringen, der kan være interessante at diskutere videre. Der tales om, at EU i højere grad skal kunne agere selvstændigt i situationer, hvor hele NATO ikke er involveret, men også, at det skal ske i samklang med NATO. Den amerikanske udenrigsminister har udtrykt sig positivt om erklæringen om en større selvstændig europæisk rolle, men hun understreger også, at det amerikanske engagement i Europas sikkerhed skal bibeholdes, at der ikke skal være konkurrence til NATO i Europa, samt at de NATO-lande, der ikke er med i EU, ikke må diskrimineres. Det er vi enige i.

I Socialdemokratiet er vi åbne over for at diskutere de perspektiver, der tegner sig, men jeg vil dog ikke undlade at gøre opmærksom på, at det ikke nytter særlig meget at opbygge en selvstændig operationel kapacitet, hvis man ikke er enige om, hvad den skal bruges til. Det store problem i det udenrigspolitiske samarbejde i EU i dag, er jo ikke mangel på virkelighed. Det er uenigheden om de politiske mål, og derfor er den vigtigste forudsætning for, at EU-landene kan spille en større rolle, at den politiske vilje til at samle sig om fælles mål er til stede.

Afslutningsvis vil jeg gerne sige, at udviklingen tegner til at gå i den retning, vi har ønsket, nemlig at det forsvarspolitiske samarbejde i EU skal omhandle fredsbevarende og humanitære opgaver samt krisestyring, og at EU og NATO har et tæt samarbejde om sikkerheden i Europa. Men jeg vil samtidig gerne understrege, at det endnu er alt for tidligt at sige noget sikkert om, hvor det hele lander.

Vi har fra dansk side en klar interesse i at deltage i drøftelserne. Jeg ser frem til, at Folketinget løbende bliver holdt orienteret om at drøfte udviklingen, og jeg skal til sidst på vegne

af de to regeringspartier samt Venstre, Det Konservative Folkeparti og Centrum-Demokraterne fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»I lyset af, at debatten om en fælles europæisk sikkerheds- og forsvarspolitik har fået ny fremdrift, og i lyset af, at Amsterdamtraktaten giver nye muligheder for, at EU kan udfylde sin rolle på den internationale scene, opfordrer Folketinget regeringen til

- at arbejde for, at der ved en styrkelse af den europæiske solidaritet på det forsvars- og sikkerhedspolitiske område tages hensyn til de europæiske landes forskellige allianceforpligtelser,
 - at deltage i drøftelserne om en styrkelse af den europæiske sikkerheds- og forsvarsidentitet (ESDI) inden for en NATO-ramme med henblik på at forbedre indsatsen mod kriser og konflikter i Europa,
 - løbende at redegøre for disse drøftelser i henholdsvis Det Udenrigspolitiske Nævn og Folketingets Europaudvalg.«
- (Forslag til vedtagelse nr. V 17).

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se ovenfor). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Der er tre korte bemærkninger, og først er det hr. Villy Søvnald.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg følger efter hr. Jakob Bukstis tale et vist behov for at få opklaret, hvem hr. Jakob Buksti egentlig er enig med. Det kan altid være rart at vide.

Jeg forstod, at han ikke var enig med fru Charlotte Antonsen, der som ordfører fortolkede villigheden hos regeringen langt videre end det, regeringen vil medvirke til, og det kan jeg godt forstå efter at have hørt talen. Det kunne måske være interessant at spørge hr. Jakob Buksti: På hvilke konkrete punkter var det, fru Charlotte Antonsen gik for vidt og var løssluppen i forhold til aftalerne? På hvilke punkter gik hun ud over den aftalte ramme? Kunne vi få det at vide?

Det forekom mig også, at hr. Jakob Buksti ikke var enig med udenrigsministeren. Uden-